

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

129. Ad quem spectet congrua Vicariæ perpetuæ pro tempore, quo vacat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Cap. III. De Capellaniis,

Leo: *Thes. fori Eccl. p. 1. c. 31. n. 6.* Quamvis regius dicere videatur de *Luca de paroch. d. 18. n. 12.* citans se ipsum de benef. d. 90, & de jurep. d. 10. similiajura parochialia solvenda occasione sepultura (distinguendo hinc eam partem, quæ vulgo dici solet pro stola, ab ea, quæ datur ratione honorifica associationis funeralis ac laboris merè personalis, ut hæc distinguunt idem *Luc. cit. n. 9.*) & Sacramentorum, puta Baptismi, Matrimonii computanda esse in congrua; quia non sunt talia, quæ possunt esse nulla; cum non possit populus non mori, non nasci, non baptizari: & in pluribus parochis præter horum jurum emolumenta nulli alii sunt redditus, unde congrua constituantur. Item quæ ex merè voluntariâ accidentalí devotione obveniunt, ut sunt eleemosyna altarium & similia, adeò ut ex plurium auctorum experientia quandam certitudinem, saltem moralē, non habeant: scilicet autem, dum dicta moralis certitudo accedit; cum tunc in fructu seu reditu veniant. *Card. de Luca loc. cit. n. 8.* citans se ipsum de paroch. d. 17. & seq. & de benef. d. 90.

Questio 128. *An, & qualiter assignata semel a principio congrua, Vicarius eā contentus esse debeat?*

Respondeo debere illum eā contentum, & non posse impugnare conventionem supra congruam semel factam: sic decisum à Rota decisi. 230. num. 3. p. 6. Recent. testatur ex *Paulo de Rubeis Barb. loc. cit. nu. 43. Corr. loc. cit. nu. 24. de Luca de paroch. d. 19. n. 3.* licet autem tenuitas assignationis ab initio facta non sufficiat, ut ea augeri debeat, *Lott. cit. q. 12. n. 26.* Hoc ipsum tamen non procedit, ubi ita tenuis effecta congrua, ut Vicarius se sustentare nequeat, & sustinere onera Ecclesiæ (uti contingere posset, si ab initio congrua non esset assignata in speciebus, seu fructibus virtutis sufficientibus; sed etiam pecuniâ, quæ ob sensim auctam annonæ caritatem jam minus sufficiens est, *Lott. loc. cit. nu. 27.*) tunc enim non agitur de Vicarii tantum, sed & Ecclesiæ & Ordinis clericalis præjudicio. *Corrad. Barb. loc. cit. Lott. n. 28.* Quod ipsum tamen in dubio non præsumitur, adeoque ex parte actoris justificari debet, quo causa solum supplementum necessitatis peti posset. *Luca loc. cit.* In summa itaque si inter Rectorem & Vicarium semel facta conventione seu concordia super aliquorum bonorum seu jurum assignatione, præsertim si diu servata, servanda erit; etiam si tractu temporis unius vel alterius partis laissa seu præjudicialis efficiatur; quoties laeso ad iniquitatem non reducitur, de *Luca de paroch. d. 33. n. 11.*

Questio 129. *Ad quem spectet congrua Vicaria perpetua pro tempore, quo vacat?*

Respondeo: cum Vicaria istiusmodi perpetua erecta in titulum regulentur jure beneficiorum, & fructus beneficii, etiam curati, pro tempore vacationis, quoties non intrat constitutio Julii III. ad favorem Camerae, de jure pertinent ad Ecclesiam, atque ex ejus persona ad successorem; hinc derracto solum salario, quod Ecclesia vacante præstari debet economo seu Vicario provisionali ad presumptum Trid. congrua annales decisæ tempore vacationis spectabunt ad Vicarium perpetuum defuncti, seu aliter decedentis successorem, de *Luca de paroch. d. 21. n. 2.* Adeoque hoc dependet tantum, ubi tam erectio Vicaria,

quam assignatio congrua jam effectum sortita est, ita ut agatur de tempore vacationis ob celum vel deceplum possessoris; tunc enim congrua jam taxata dicitur dismembrata à monasterio vel Capitulo, ejusque bonis ac redditibus; non vero procedit, ubi erectio nondum effectuata est, sed solùm adest sententia vel provisio de erigendo; cum tum adhuc secuta non dicatur dicta dismembratio, seu bonorum separatio, de *Luca ibid. n. 9.*

Questio 130. *Qualiter Vicarius dicatur curatus, & penes eum cura respectivè ad Rectorem principalem?*

Respondeo primò: Vicarios (intellige non intitulatos) non dici propriè curatos; cum is, qui vice alterius curam exercet, curatus non dicitur. *Lott. l. 1. q. 20. n. 149.* citans *Felin.* vide eundem n. 140. & dicta suprà ad q. 1. de *Vuariis.*

2. Respondeo secundò: Vicarium perpetuum, & non Rectorem principalem, seu habentem curam habitualē, tantum dici curam animarum habere. *Barb. l. 3. juris Eccl. c. 6. n. 30.* Vide dicta suprà.

3. Respondeo tertio in genere: curam (intellige habitualiter seu habitualē) residere penes Prælatum seu Rectorem beneficii uniti; cura vero exercitum seu curam actualē penes Vicarium in illo beneficio unito deputatum. *Barb. loc. cit. n. 28. & seq.* cum communī.

4. Respondeo quartò specialiū: cum cura animarum incumbit Capitulo, non ut singulis, sed ut universis (uti sape fit, & bene; licet enim ius parochiæ seu curæ sit quid individuum, scilicet ac exercitium, curæ, quod dividuum est; adeoque nequeat esse dividuum in plures; potest tamen esse apud unumquemque multorum in solidum, exemplo jurisdictionis, aliorumque jurium individualium, atque ita inter Capitulum & Ecclesiam contrahi matrimonium spirituale; cum pluralitas in hoc sensu non consideretur, nisi ad constituendam universitatem, & consequenter ad unam personam factam; ac ita capitulo seu Canonici in universum esse, & dici Rector Ecclesiæ & sponsus, *Lott. loc. cit. n. 115. & seq.*) illudque eam administrat per plures, vel unum ministrum amovibilem, verus Rector est ipsum Collegium. *Lott. l. 1. q. 14. n. 93.* citans *Gonz.* ad reg. 8. gl. 6. n. 71. Videlique tunc per illud aiud non committi, quam nudum officium circa ea, quæ sunt Ordinis sacerdotalis, retentis his, quæ sunt jurisdictionis & regiminis. *Lott. ibid. n. 94.* citans *Lapum Alleg. 5. n. 7.* si vero eam administret per Vicarium perpetuum, aut per unum ex obtinentibus dignitatem in ipsa Ecclesiâ; tunc is quidem dicitur curatus, non curâ collegi, seu curâ familia; sed curâ parochianorum, nihilominus ius illud principaliter radicatur in ipso collegio, curaque habitualis ipsa apud illud resideret. *Lott. ibid. nu. 100. & seq.* qui tamen nu. 104. addit: quod si Collegium habet Prælatum, tanquam ipsius Collegii caput omnem jurisdictionem & omnem curam, quæ alias ipsi Universitati competeteret, apud ipsum Prælatum esse. Porro contingere potest, ut cura exercetur in Collegiata, & tamen cura non pertineat ad Collegium, neque etiam illa Collegiata sit curata; imo ut Collegiata sit simul curata, & tamen cura jure aliquo speciali spectet ad aliquem extraneum, qui tunc erit verus sponsus & Rector. *Lott. l. 1. q. 20. n. 131. & 13.* quin etiam, ut Ecclesia sit Cathedralis & simul curata; curaque neque